

Sygn. akt II AKa 513/21

Sygn. akt II AKa 513/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2023 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA – Przemysław Filipkowski (spr.)

Sędziowie: SA – Anna Kalbarczyk

SA – Sławomir Machnio

Protokolant: – Wiktoria Siporska

przy udziale prokuratora Renaty Śpiewak i pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego (...) sp. z o.o.

po rozpoznaniu w dniu 12 czerwca 2023 r.

sprawy W. W. (1), urodz. (...) w K., syna J. i H. z d. P.

oskarżonego z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

na skutek apelacji, wniesionych przez obrońcę oskarżonego i prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 12 października 2021 r. sygn. akt XVIII K 224/20

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego W. W. (1);

II. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, wydatkami obciążając Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 513/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie sygn. XVIII K 224/20 z dnia 12.10.2021 r.

1.2. Podmiot wnoszący apelację oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

 obrońca oskarżonego

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia** na korzyść

na niekorzyść

 w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
x	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
x	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
x	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

x	uchylenie	x	Zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
			Nie dotyczy		
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
		Nie dotyczy			

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
	Nie dotyczy	

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów
--

<i>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
	Nie dotyczy	

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1/	<p><i>I/ Obrońcy osk. W. W. (1) /bez numeracji/:</i></p> <p>- obrazy przepisów prawa procesowego, która miała wpływ na treść wyroku, a to art. 2 § 2 kpk, art. 4 kpk, art. 5 kpk i art. 170 kpk poprzez oparcie rozstrzygnięcia na nieprawdziwych ustaleniach faktycznych, pominięcie dowodów przemawiających na korzyść oskarżonego, dokonanie dowolnej oceny dowodów bez uwzględnienia zasad prawidłowego rozumowania i doświadczenia życiowego, a nadto oddalenie wniosków dowodowych o przesłuchanie w charakterze świadków G. S. (1) i S. M. (1) oraz innych dowodów wnioskowanych przez obronę oskarżonego pismem z 17.09.2021 r., mimo braku podstaw do ich oddalenia;</p> <p>- błędów w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia poprzez przyjęcie, że W. W. łączyły z J. G. (1) jakiegokolwiek interesy wykraczające poza działalność gospodarczą w ramach (...) sp. z o.o. oraz ustalenie, że wpłaty</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p>x niezasadny</p>

środków finansowych na konto I. J. (1) nie miały na celu finansowania działalności spółki (...), mimo że była to codzienna praktyka w działalności tej spółki i co potwierdzają zeznania I. J. (1), M. W. (1) oraz dowody z przelewów dopuszczone przez Sąd w poczet dowodów, a także poprzez przyjęcie, że wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie w sprawie XVI GC 588/17 jest prawomocny, podczas gdy sprawa ta znajduje się na etapie postępowania apelacyjnego;

- naruszenia art. 442 § 3 kpk poprzez uznanie za wiążące wskazania Sądu Odwoławczego co do ustaleń faktycznych i sposobu oceny dowodów zebranych w sprawie.

II/ Prokuratora pkt 1 i 2:

1/ błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku i mającego wpływ na jego treść poprzez uznanie, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona czynu zabronionego, polegającego na przywłaszczeniu w dniu 25.03.2016 r. kwoty 240.000 zł i w dniu 31.08.2016 r. kwoty 62.500 USD, a w konsekwencji przyjęcie, że czyny te stanowiły ciąg przestępstw z art. 284 § 2 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk, podczas gdy analiza materiału dowodowego, ocenianego z uwzględnieniem wskazań wiedzy oraz doświadczenia życiowego w postaci wyjaśnień oskarżonego, zeznań M. Z. (1), który posiadał wiedzę od J. G. (1) a nie oskarżonego, potwierdzającego wersję o inwestowaniu środków na rzecz A. przez oskarżonego, dobrowolny zwrot kwoty 37.500 USD przez oskarżonego spółkę (...), niewzywanie przez spółkę (...) oskarżonego do zwrotu kwoty

240.000 zł, niewystąpienie przez spółkę (...) z pozwem cywilnym o zapłatę kwoty 240.000 zł, a jedynie kwoty 62.500 USD, którą sąd cywilny nieprawomocnie zasądził na zasadzie nieorzekania o winie, fakt znajdowania się na kontach A. o wiele wyższych kwot niż przelane przez oskarżonego, co do których mógł zaspokoić swoje wierzytelności wobec A. do kwoty ok. 950.000 zł, gdyż saldo na rachunku wynosiło 653.025,50 zł i 518.945,92 USD, brak wiarygodnych dokumentów co do wzajemnych rozliczeń pomiędzy oskarżonym a J. G. (1) z tytułu rozliczeń i inwestowania przez oskarżonego środków na rzecz A. oraz innych spółek, nieprzeprowadzenia przez Sąd i oddalonego wniosku dowodowego na okoliczność powadzonego przez Prokuraturę Okręgową w Warszawie postępowania sygn. akt PO IX Ds. 28.2021 z zawiadomienia oskarżonego, gdzie posiada status pokrzywdzonego, o oszustwie w zakresie kwoty ok. 950.000 zł, w tym kwot 240.000 zł i 62.500 USD m.in. przez A., prowadzi do odmiennych wniosków a to, że brak jest podstaw do przypisania oskarżonemu, iż działał z zamiarem przywłaszczenia powierzonych mu pieniędzy, a jedynie zaspokojenia niemożliwych do ustalenia wzajemnych rozliczeń pomiędzy oskarżonym i m.in. A., za zgodą i wiedzą A. i J. G. (1), który wystawił weksel in blanco do kwoty 950.000 zł na rzecz oskarżonego, prowadzi do wniosku, iż każda z przeciwnych stron przedstawia własną wersję zdarzeń, w zakresie których nie da się już ustalić, która jest prawdziwa, a treść art. 5 § 2 kpk i zasada in dubio pro reo wskazuje, że niedające się usunąć wątpliwości powinny być rozstrzygnięte na korzyść oskarżonego, uprzednio prawidłowo uniewinnionego przez

	<p>Sąd w oparciu o praktycznie tożsamy materiał dowodowy i dokonane na jego podstawie ustalenia faktyczne, czego nie uczynił aktualnie Sąd, dokonując niezasadnie odmiennej oceny;</p> <p>2/ obraży przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a to art. 7 kpk poprzez dokonanie dowolnej oceny dowodów, poprzez niesłuszne obdarzenie walorem wiarygodności zeznań J. G. (1) i I. G. (1), a odmówienie waloru wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego oraz zeznaniom M. Z. (1) i Z. D., podczas gdy wyjaśnienia i zeznania te korelują ze sobą, są spójne, logiczne, nie zawierają wewnętrznych sprzeczności, a nadto znajdują oparcie w pozostałym materiale dowodowym i prowadzą do wniosku, iż oskarżony nie działał z zamiarem przywłaszczenia powierzonych mu pieniędzy poprzez ich wypłatę, a nastąpiło to z tytułu wzajemnych rozliczeń m.in. z A. i oskarżony czynił to na zasadzie odzyskania zainwestowanych w A. części środków własnych, natomiast zeznania J. G. (1) były niespójne i wykluczające się wzajemnie na kolejnych terminach, co czyniło te zeznania niewiarygodnymi, bowiem świadek nie był w stanie przedstawić jednolitej wersji zdarzeń, natomiast I. G. (1) nie posiadała wiedzy własnej dotyczącej kluczowych aspektów niezbędnych do ustalenia stanu faktycznego.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>a/ Zarzuty skarżących dotyczą zbliżonych okoliczności i celowe jest ich łączne rozważenie.</p>		

Przy tym zarzuty błędów w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku są wtórne do zarzutów obrazy przepisów procesowych i wprost odwołują się do oceny dowodów, czyli pierwotne naruszenia sprowadzają się do wadliwej oceny materiału dowodowego.

b/ Podzielić należy konsekwentne poglądy orzecznictwa, że przekonanie Sądu o wiarygodności jednych dowodów i jej braku w przypadku innych, pozostaje pod ochroną przepisu art. 7 k.p.k., jeżeli zostało poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy, rozważeniem okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego, pozostaje zgodne ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego oraz zostało wyczerpująco i logicznie uargumentowane w uzasadnieniu wyroku /tak np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11.04.2018 r. sygn. IV KK 104/18, lex nr 2498022/. W niniejszej sprawie Sąd Okręgowy poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne w zakresie sprawstwa i winy oskarżonego W. W. (1) oraz właściwie ocenił dowody, mając na uwadze treść art. 7 kpk. Oparł się na całości przedstawionego mu materiału dowodowego oraz wobec tego odnośnie poczynionych ustaleń nie naruszył art. 410 kpk, ponieważ uchybienie normie zawartej w przepisie art. 410 k.p.k. może nastąpić jedynie w wypadku nieuwzględnienia przy wyrokowaniu całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej. Dotyczy to zaś tylko istotnych kwestii. Art. 4 kpk ustanawia ogólną dyrektywę nakazującą badać

oraz uwzględniać okoliczności przemawiające zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego – a więc przepis ten nie może samodzielnie stanowić podstawy zarzutu apelacyjnego i należy go powiązać z naruszeniem konkretnych regulacji czy uprawnień. Podobnie wedle art. 2 § 2 kpk, podstawę wszelkich rozstrzygnięć powinny stanowić prawdziwe ustalenia faktyczne, czyli ma on ogólny charakter i niezbędne jest powiązanie go z konkretnymi uchybieniami.

c/ Chybione są zarzuty naruszenia art. 5 § 2 kpk, gdyż Sąd I instancji nie miał nieusuwalnych, obiektywnych wątpliwości co do zachowania oskarżonego i innych osób, a ich istnienie warunkuje zastosowanie tego przepisu. Zarzut obrazy tego przepisu może być uznany za skuteczny tylko wówczas, gdy zostanie wykazane, że orzekający sąd rzeczywiście miał wątpliwości o takim charakterze i nie rozstrzygnął ich na korzyść danego oskarżonego. Dla zasadności tego zarzutu nie wystarczy zaprezentowanie przez stronę własnych wątpliwości co do stanu dowodów /tak np. postanowienie Sądu Najwyższego sygn. V KK 68/2018 z 04.04.2018 r. lex nr 2488989/. Ponadto nieprawidłowe jest łączenie zarzutu obrazy art. 5 § 2 kpk i art. 7 kpk, ponieważ niedające się usunąć wątpliwości mogą powstać dopiero w następstwie oceny dowodów przeprowadzonej zgodnie z regułami art. 7 kpk. Wtedy dopiero można bowiem stwierdzić, czy wątpliwości, jeśli w ogóle występowały, były poważne i istotne, a nie jedynie spekulacyjne oraz czy i jakie miały one znaczenie dla rozstrzygnięcia kwestii odpowiedzialności prawnej oskarżonego. Zarazem w sytuacji,

gdy dokonanie określonych ustaleń faktycznych zależy jest od dania wiary tej lub innej grupie dowodów lub też dania wiary wyjaśnieniom oskarżonego, nie można mówić o naruszeniu zasady in dubio pro reo. Ewentualne zastrzeżenia powinny być w takiej sytuacji podnoszone i rozstrzygane na płaszczyźnie zachowania lub przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów. To zaś, że w toku postępowania zarysowały się różne wersje przebiegu zdarzenia nie oznacza zaistnienia przesłanek, o jakich mowa w art. 5 § 2 k.p.k. Rozstrzygnięciu powstających wątpliwości służy bowiem inicjatywa dowodowa oraz ocena przeprowadzonych dowodów zgodna z art. 7 k.p.k. /tak np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27.02.2018 r. sygn. III KK 286/17, lex nr 2559388/. Nie nastąpiła też obraza art. 5 § 1 k.p.k., ponieważ Sąd Okręgowy nie naruszył zasady domniemania niewinności oskarżonego, dokonując oceny dowodów i wydając wyrok skazujący.

d/ Nie doszło do naruszenia art. 442 § 3 kpk poprzez uznanie za wiążące wskazań sądu odwoławczego, gdyż takie brzmienie tego przepisu jest jednoznaczne. Wiążące dla sądu, któremu przekazano sprawę do ponownego rozpoznania, są właśnie zapatrywania prawne i wskazania sądu odwoławczego. Bezspornie uwzględnił to Sąd Okręgowy w swoich rozważaniach i dopiero zignorowanie zaleceń Sądu Apelacyjnego prowadziłyby do obrazy art. 442 § 3 kpk. Nie oznacza to, że Sąd I instancji był pozbawiony samodzielności co do sposobu oceny dowodów zebranych w sprawie i czynionych na ich podstawie ustaleń faktycznych. Natomiast szerokie

odwoływanie się do stanowiska Sądu Apelacyjnego należy oceniać w ramach wady sporządzonego pisemnego uzasadnienia, która nie może mieć wpływu na treść zaskarżonego orzeczenia, skoro uzasadnienie sporządzono po wydaniu wyroku.

e/ Nie doszło do obrazy art. 2 § 2, art. 4, art. 5, art. 7 kpk czy innych przepisów, która uniemożliwiłaby instancyjną kontrolę prawidłowości wyroku bądź nakazywała jego zmianę co do sprawstwa i winy oskarżonego. Skarżący nie wykazali innych uchybień, które miałyby wpływ na treść wydanego wyroku. Apelacja obrońcy ma charakter jedynie polemiczny. Zatem wniosek obrońcy o uniewinnienie oskarżonego i wnioski obu skarżących o uchylenie zaskarżonego wyroku – są w oczywisty sposób bezzasadne.

f/ Prawidłowo Sąd I instancji uznał wyjaśnienia oskarżonego za jedynie częściowo wiarygodne m.in. co do dokonania przedmiotowych przelewów wskazanych kwot w dniach 25.03.2016 r. i 31.08.2016 r. oraz zwrotu łącznie sumy 37.500 USD, natomiast w zakresie negocjacji wina za stanowiące wyłącznie linię obrony. Skarżący nie podważyli skutecznie tej oceny. Według wyjaśnień W. W. (1), powodem przelania przez niego z rachunku spółki (...) kwot 100.000 USD 31.08.2016 r. i 240.000 zł 25.03.2016 r. był częściowy zwrot należnych mu od spółki pożyczek, które wpłacał w 2014-2015 r. J. G. (1), w tym za pośrednictwem konta I. J. (1) /k.212-212v akt Ds. 660.2018, k. 108, 115, 733/. Wynika z tego, że chodzi tu faktycznie o bliżej niesprecyzowane rozliczenia oskarżonego z J. G. (1), który był

osobą zarządzającą spółką (...) i podejmującą decyzje, a nie wprost o rozliczenia ze spółką. Oskarżony nie zawarł przecież żadnej umowy pożyczki, nie wpłacał pieniędzy na rachunek spółki (...) ani nie był w stanie określić łącznej sumy wpłat. Koreluje z tym ustalenie, że W. W. należy się kwota 950.000 zł od J. G., przy czym oświadczenie J. G. /k.91 akt Ds. 660.2018/ nie wskazuje w ogóle na rozliczenia odnośnie spółki (...) a oskarżony przyznał, że miał z J. G. także inne spółki (...), (...), V., A. Polska /k.121/. Gdyby chodziło o dług ze strony spółki, to oświadczenie czy umowę powinny podpisać osoby uprawnione do działania w jej imieniu jak I. G. (1), a nie osobiście J. G. (1). Dodatkowo potwierdzają taki wniosek niepodpisane dokumenty z k. 231-233 akt Ds. 660.2018. Charakterystyczne są stwierdzenia oskarżonego, że do spółki wpłynęły pieniądze, chciał je częściowo rozliczyć i dlatego pobrał 240.000 zł /k.114/, jak też chciał zabezpieczyć pieniądze i przelał 100.000 USD /k.116, 117/. Należy zaś odróżnić spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością - jako odrębny podmiot prawny posiadający m.in. osobowość prawną i własny majątek - od osoby fizycznej, jaką jest J. G.. Nieprawidłowy obieg finansowy i dokumentowy w spółce (...) poprzez wykorzystywanie rachunków innych osób czy kart podpisanych in blanco - nie usprawiedliwia oskarżonego, który sam uczestniczył w tych nieprawidłowościach. Sprzeczne z wyjaśnieniami jest wskazanie przez W. W. „pożyczka” w tytule przelewu kwoty 240.000 zł i „zaliczka” w tytule przelewu kwoty 100.000 USD - nie świadczy to o zwrocie pieniędzy dla oskarżonego, ale odwrotnie o wypłacie pożyczki i zaliczki na jego rzecz, które powinny zostać

zwrócone lub rozliczone ze spółką. Istnienie takiej pożyczki i zaliczki nie wynika zaś z żadnego wiarygodnego dowodu i przeczy im nawet analiza wyjaśnień oskarżonego oraz zwrot przez niego w ratach sumy 37.500 USD. Powyższe wnioski potwierdza odwołanie W. W. z funkcji prezesa (...) sp. z o.o. Wykaz kwot wpłaconych do kasy (...) sp. z o.o. /k.97-98 akt Ds. 660.2018/ dowodzi, że J. G. (1) do 14.06.2016 r. prowadził kasę gotówkową spółki i otrzymał kwoty, które formalnie pokwitował W. W. – nie dotyczy to przedmiotowych 2 przelewów. Natomiast oświadczenie z 31.08.2016 r. J. G. /k.230 akt Ds. 660.2018/ potwierdza tylko, że W. W. od 11.06.2013 r. do 13.03.2015 r. dokonał wpłat na łączną sumę 203.650 zł na rachunek I. J. na rzecz J. G. – nie dowodzi to finansowania spółki. Nadto nawet gdyby oskarżony w sposób nieformalny wcześniej finansował działalność spółki, to nie miał podstaw do dowolnego pobrania i przywłaszczenia jej pieniędzy, gdyż dokonanie przysporzenia na jego rzecz wymagało określenia podstawy prawnej i zgody współników. Wbrew stanowisku skarżących, nie zmienia tego: zwrot kwoty 37.500 USD, początkowe niedomaganie się od niego zwrotu 240.000 zł i niewystąpienie w tej części do sądu cywilnego, fakt znajdowania się na rachunku spółki (...) znacznie większych sum ani brak wiarygodnych dokumentów co do wzajemnych rozliczeń między W. W. a J. G.. Nie usprawiedliwia oskarżonego i nie świadczy o braku zamiaru przywłaszczenia powierzonych mu pieniędzy – chęć zaspokojenia wzajemnych rozliczeń z J. G. czy spółką (...), której był prezesem i w której mógł podjąć potrzebne kroki do uzyskania

pieniędzy. Oświadczenie W. W. / k.15 akt Ds. 660.2018/ wskazuje zaś, że zobowiązał się zwrócić do 12.09.2016 r. zaliczkę w kwocie 100.000 USD. Nie doszło także do błędu poprzez przyjęcie, że J. G. i W. W. łączyły interesy wykraczające poza działalność spółki (...), gdyż taki wniosek wypływa z analizy dowodów.

g/ Zeznania J. G. (1) wskazują, że nie kwestionuje podpisanych przez siebie dokumentów. Podał, że oświadczenie z 31.08.2016 r. /k.230 akt Ds. 660.2018/ wskazujące wpłaty W. W., nie dotyczy spółki (...) a innych podmiotów oraz przedsięwzięć w Ukrainie i Kazachstanie, podobnie oświadczenie o długu 950.000 zł na rzecz oskarżonego /k. 225 akt Ds. 660.2018, 193-194, 773, 776/ - co nie zostało podważone w tej sprawie. Wpłaty W. W. na rachunek I. J. także nie miały związku z w/w spółką i (...). G. przyjmował pieniądze jako osoba fizyczna /k. 225 akt Ds. 660.2018, 197, 200, 595/. Zaprzeczył, aby oskarżony pożyczal pieniądze spółce (...) /k.595, 775/. Jednoznacznie stwierdził, że dokonanie przez oskarżonego przelewów w kwotach 240.000 zł i 100.000 USD było bezzasadne i bez podstawy prawnej, nie wiedziały o tym inne osoby z zarządu ani udziałowcy /k.32, 226 akt Ds. 660.2018, 191/. Zdaniem J. G., oskarżony pobrał pieniądze z konta spółki w celu wymuszenia na nim prywatnych rozliczeń /k.32v akt Ds. 660.2018, 596/. Rozmawiał z oskarżonym od czerwca 2016 r. o zwrocie sumy 240.000 zł / k.203/. Zauważyć przy tym należy, że nie chodzi tu o wiarygodność wszystkich wypowiedzi J. G. np. co do jego roli, a jedynie o ich analizę w zakresie istotnym dla niniejszej

sprawy odnośnie 2 przedmiotowych przelewów i uprawnień oskarżonego do ich dokonania, a w tej części zeznania były spójne, niesprzeczne i nie przedstawiały różnych wersji.

h/ Relacje kolejnych świadków nie zostały podważone, ale mają uboczne znaczenie, gdyż nie znają oni szczegółów rozliczeń pomiędzy W. W. a J. G.. Według I. J. (1), nie zna ona dokładnie rozliczeń J. G. z oskarżonym i nie wie, jakich wpłat dokonywał W. W. za pośrednictwem jej konta dla J. G. /k.236 akt Ds. 660.2018, k.181-184, 756-757/, nie wie nic o pożyczkach i finansowaniu spółki przez oskarżonego /k.183, 188/ - zatem wraz z dokumentami przelewów nie potwierdza to wyjaśnień W. W. i stanowisko obrońcy jest błędne. Natomiast udziałowiec spółki (...) wie o 2 przedmiotowych przelewach wykonanych przez W. W., posiada wiedzę pochodzącą od męża co do domagania się ich zwrotu, ale nie zna szczegółów rozliczeń J. G. z oskarżonym wynikających z różnych interesów /k.444, 450/ i jej zeznania nie pozwalają samodzielnie rozstrzygnąć przebiegu wydarzeń. Wynika z nich jednak, że wedle jej męża oskarżony „chciał siebie zabezpieczyć” i nie wie ona nic o pożyczkach /k.450/, co koreluje z rozliczeniami z J. G. a nie ze zwrotem pożyczki.

i/ Według kierowcy M. W. (1), na jego konto wpływały pieniądze, które oddawał do biura tj. I. G. (1) lub J. G. (1) za pokwitowaniem – wpłacała je spółka (...) i chyba 2 razy także oskarżony /k.254/. Z tych relacji w ogóle nie wynika, aby pieniądze wpłacane przez W. W. i przekazywane J. G. czy jego żonie stanowiły jakąkolwiek pożyczkę, a taki mechanizm świadczy o

procederze ukrywania przepływów finansowych i rzeczywistego pochodzenia pieniędzy. Nie ma przy tym większego znaczenia, że M. W. z otrzymanych pieniędzy robił czasami zakupy dla spółki np. rzeczy do biura i paliwa oraz płacił za kolacje, gdyż rozliczał za to faktury. Nie wynika z tego finansowanie spółki przez W. W., gdyż czym innym jest decyzja J. G., I. G. czy M. W. co do przeznaczenia pieniędzy, a czym innym przekazanie środków finansowych na rzecz spółki, czego nie było.

j/ Dyrektor Z. D. podał, że W. W. pożyczał pieniądze na początkową działalność spółki, ale nie wie, jakie kwoty /k.365/. Nie wie zaś nic o przelewaniu pieniędzy na rachunek oskarżonego /k.366/. Natomiast M. Z. (1) wie od J. G. o zasilaniu konta spółki tj. pożyczaniu pieniędzy przez W. W., ale nie zna kwot /k.374/. Wedle sekretarki S. P., od W. W. wie, że finansował działalność spółki i nie odzyskał pieniędzy /k. 379/. Zeznania tych świadków nie zawierają szczegółów, odzwierciedlają stanowisko oskarżonego i nie są przekonujące. Wobec braku dokumentów potwierdzających pochodzenie pieniędzy nie wynika bezspornie z nich, że były to rzeczywiście pożyczki ze strony oskarżonego a nie np. wpłaty z innych tytułów ani, czy jakkolwiek suma rzeczywiście należała się oskarżonemu po znacznym upływie czasu tj. w 2016 r. M. Z. wprost odwołał się do oświadczenia J. G. o długu 950.000 zł wobec oskarżonego, a więc niewątpliwie chodzi tu o rozliczenia tych osób a nie samej spółki (...) jako osoby prawnej. M. Z. podał także, że oskarżony miał wziąć zaliczkę na poczet dywidendy /k.376/,

co wyklucza się z wcześniejszym udzieleniem i dokonanym zwrotem pożyczki. Jeśli zaś oskarżonemu chodziło o dywidendę, to do jej wypłaty potrzebna była uchwała wspólników, której jednak nie było. Fakt prowadzenia konkurencyjnej działalności przez świadków i sporu z J. G. nie dezawuuje w całości ich zeznań, ale z uwagi na brak szczegółów czy pochodzenie wiedzy od oskarżonego, nie stanowią one o wiarygodności wyjaśnień W. W..

k/ Sąd Okręgowy był uprawniony do oddalenia na rozprawie 28.09.2021 r. na mocy art. 170 § 1 pkt 2 kpk wniosków dowodowych obrońcy z uwagi na brak potrzeby uzyskania wskazanych dokumentów od spółki (...), przesłuchania jako świadków G. S. (2) i S. M. (1) oraz uzyskania opinii z zakresu księgowości. Okoliczności, które miały zostać udowodnione tj. źródła przychodów i koszty działalności spółki, jako takie nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, a zeznania S. M. nie są istotne dla weryfikacji zeznań J. G. w zakresie dokonywania ustaleń faktycznych co do zarzucanego przestępstwa /k.852-853/. Z ujawnionych dowodów nie wynika, aby S. M. posiadał wiedzę o szczegółach rozliczeń z W. W., gdyż oskarżony nie przekazywał mu przecież pieniędzy. Podobnie zasadnie Sąd I instancji oddalił na mocy art. 170 § 1 pkt 5 kpk wniosek prokuratora o uzyskanie akt PO IX Ds. 28.2021, gdyż prokurator nie znała akt w/w sprawy ani poczynionych w niej ustaleń faktycznych a materiał dowodowy miał być tożsamy i wniosek zmierzał do przedłużenia postępowania /k.853/. Należy pamiętać, że jakiegokolwiek zeznania W. W. jako świadka z innej sprawy nie mogłyby zostać uwzględnione. Ponadto

skarżący nie wykazali, czy i jaki wpływ miało oddalenie wniosków dowodowych na treść zaskarżonego wyroku, a jest to konieczne do uwzględnienia zarzutu /art. 438 pkt 2 kpk/. Natomiast wedle oświadczenia prokuratora z rozprawy odwoławczej, sprawa sygn. PO IX Ds. 28.2021 została umorzona.

1/ O ile nie podważono zarzutu obrońcy, że doszło do błędnego przyjęcia co do prawomocności wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie w sprawie XVI GC 588/17, podczas gdy sprawa ta ma nadal znajdować się na etapie postępowania apelacyjnego – to nie ma to znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, gdyż Sąd I instancji niewątpliwie poczynił samodzielnie ustalenia odnośnie sprawstwa i winy oskarżonego. Wedle pełnomocnika spółki (...), sprawa ta jest obecnie prawomocna.

Lp.	Zarzut	
2/	Obrońcy osk. W. W. (1) /bez numeracji/ naruszenia art. 284 kk poprzez uznanie winy oskarżonego co do zarzucanego mu przestępstwa mimo braku po stronie oskarżonego zamiaru przywłaszczenia sobie środków finansowych należących do (...) sp. z o.o.	# zasadny # częściowo zasadny x niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
a/ Powyższy zarzut skarżącego nie jest zasadny. Odwołać się tu należy do przeprowadzonej wyżej oceny zarzutów naruszenia prawa procesowego i błędów w ustaleniach		

faktycznych. Powtórzyć należy, że Sąd Okręgowy dokonał właściwej analizy zebranych dowodów i na jej podstawie poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne w sprawie odnośnie popełnienia przez osk. W. W. przypisanych mu czynów. W istocie obrońca stawiając zarzut obrazy prawa materialnego odwołuje się do wadliwej - jego zdaniem - oceny materiału dowodowego i błędu w ustaleniach faktycznych, co nie może odnieść zamierzonego skutku. Nie budzi wątpliwości, że oskarżony dokonał przywłaszczenia powierzonych mu pieniędzy tj. kwot 240.000 zł i 62.500 USD, skoro włączył je do swojego majątku i twierdził, że mu się należały. Sumy te każdorazowo przekraczają próg mienia wielkiej wartości wynoszący 200.000 zł / art. 115 § 5 kk/. W tej sytuacji prawidłowa jest kwalifikacja prawna przypisanych mu czynów z art. 284 § 2 kk w zw. z art. 294 § 1 kk, co wykazał już Sąd Okręgowy.

b/ Obrońca nie podał argumentów, które wskazywałyby na brak po stronie oskarżonego zamiaru przywłaszczenia sobie środków finansowych należących do (...) sp. z o.o. Zwrócenie przez W. W. sumy 37.500 USD nie dowodzi braku zamiaru przywłaszczenia kwoty przelanej 31.08.2016 r. Natomiast czynienie ustaleń co do zwróconej sumy w kontekście jej przywłaszczenia byłoby działaniem na niekorzyść oskarżonego, co w świetle kierunku obu apelacji jest wykluczone /zakaz z art. 434 kpk/.

Wniosek

I/ Obrońca osk. W. W. (1) wniósł o:

zasadny

częściowo zasadny

<p>1/ uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji;</p> <p>2/ zmianę zaskarżonego orzeczenia i uniewinnienie oskarżonego.</p> <p>II/ Prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Warszawie.</p>	<p>x niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>a/ W świetle analizy zarzutów apelacji przeprowadzonej wyżej w pkt 1-2 nie zasługują na uwzględnienie wnioski o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego W. W. ani o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.</p> <p>b/ Dodać można, że apelacje nie zawierają argumentów, które prowadziłyby do zakwestionowania stanowiska Sądu Okręgowego odnośnie wymierzonych kar i środków. Niewątpliwie nie zachodzi ich rażąca niewspółmierność. Nie każda różnica w zakresie oceny wymiaru kary uzasadnia zarzut rażącej niewspółmierności kary, przewidziany w art. 438 pkt 4 k.p.k., ale tylko taka, która ma charakter zasadniczy, a więc jest niewspółmierna w stopniu nie dającym się zaakceptować / tak np. wyrok Sądu Najwyższego z 16.02.2009 r. II KK 132/05, LEX nr 725034/. W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wymieniono okoliczności, którymi kierował się Sąd I instancji, w tym niekaralność W. W., jego ustabilizowany tryb</p>		

życia i incydentalny charakter czynów. Orzeczono karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 3 lata próby i obowiązkiem informowania Sądu o przebiegu próby. Nadto wymierzono karę 100 stawek grzywny po 200 zł każda. Takie kary są adekwatne do wagi i znacznej szkodliwości społecznej przypisanych czynów, dużego stopnia winy sprawcy i rodzaju jego działań oraz czasokresu przestępstw. Uwzględnia to postawę oskarżonego, a w tym częściowy zwrot pieniędzy /tj. 37.500 USD/ na rzecz pokrzywdzonej spółki. Wskazana sankcja karna nie jest nadmiernie surowa a jej ukształtowanie czyni zadość potrzebom prewencji indywidualnej i generalnej oraz odpowiada dyrektywom zamieszczonym w art. 53 § 1 i 2 kk. Całokształt okoliczności sprawy przekonuje, że zastosowanie dobrodziejstwa kary wolnościowej jest właściwe i celowe, a w konsekwencji sprawiedliwe. Ponadto zasadnie orzeczono o obowiązku naprawienia szkody poprzez zapłatę przez oskarżonego kwoty 240.000 zł, co do której nie wniesiono sprawy cywilnej. Słusznie też obciążono oskarżonego kosztami sądowymi.

**OKOLICZNOŚCI
PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU**

Nie dotyczy

Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności

Nie dotyczy

ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
W pkt I utrzymano w mocy zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego W. W. tj. co do rozstrzygnięć z pkt 1-7.		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Powody wskazano w części 3 – tj. nieuwzględnienie apelacji obrońcy i prokuratora.		
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
	Przedmiot i zakres zmiany	
Nie dotyczy		
Zwięźle o powodach zmiany		
Nie dotyczy.		

	5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
	5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	

	1.1.	Nie dotyczy	# art. 439 k.p.k.
	Zwiężle o powodach uchylenia		
	Nie dotyczy		
	2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości Nie dotyczy	# art. 437 § 2 k.p.k.
	Zwiężle o powodach uchylenia		
	Nie dotyczy		
	3.1.	Konieczność umorzenia postępowania Nie dotyczy	# art. 437 § 2 k.p.k.
	Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
	Nie dotyczy		
	4.1.	Nie dotyczy	# art. 454 § 1 k.p.k.
	Zwiężle o powodach uchylenia		
	Nie dotyczy		
	5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		

	Nie dotyczy	
	5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
	Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	Z uwagi na wniesienie apelacji na korzyść oskarżonego W. W. także przez prokuratora, wysokość obciążeń wynikających z wyroku Sądu I instancji i względy słuszności, na podstawie art. 633 kpk i art. 636 § 2 kpk zwolniono oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, wydatkami obciążając Skarb Państwa.

PODPIS
Przemysław Filipkowski Anna Kalbarczyk Sławomir Machnio

1.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca osk. W. W. (1)
Rozstrzygnięcie, rozstrzygnięcia	brak albo Punkty 1-7 wyroku

ustalenie, którego dotyczy apelacja			
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
x na korzyść # na niekorzyść	x w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
x	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
x	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli		

	mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
x	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
x	uchylenie	x	zmiana
1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	Prokuratora		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Punkty 1-7 wyroku		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			

x na korzyść # na niekorzyść	x w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
x	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
x	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych		

	przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
x	uchylenie	#	zmiana